

Zápas o charakter církve

str.
16

Obsah

70 let po válce	2
Jak je to se stiháním viny otců na synech a vnucích?	3
Postřehy z konference delegátů KS	6
Buďme požehnaním!	7
Pastor Vladislav Santarius – svobodný v nesvobodě	10
Církevní základní škola v Třinci slaví desáté výročí svého založení	11
Dopis synodálům ve věci partnerství s církví v Braunschweigu	14
Proč jsme pro zrušení partnerství s církvemi, které se zpronevěřily biblickému a historickému křesťanství?	16
Wspomnienia o Karolinie Rusz, pisarce chrześcijańskiej	19
Srdce hořící pro Krista	20
Těšínský zázrak ve vzpomínkách Kristíny Royové ..	21
Karol Kulisz	22
Jan Hus o víře	22
Odpověď emeritního biskupa Stanislava Piętaka ..	23
Rozdílné pohledy na církev	25
Jak cedr Libanu	26
Aktuality ze světa	27
Literární hlídka	29
Aktuality z KS	29
„Dálničníci“ zamýšlení	30

---

70 let po válce

Válka

Většina z nás s ní vlastní zkušenost nemá. Díky Bohu! Ačkoli umírají poslední pamětníci i té poslední světové, neznamená to, že by toto téma nebylo stále živé. Právě loni jsme si připomínali rozpoutání té první, kterou současníci nazývali „velkou“. To ještě nevěděli, že po ní přijde ještě ničivější s řadovou číslovkou „druhá“. Obě války byly strašné. Obě připomněly, že v člověku přebývá zlo. Reformační učení o zkaženosti člověka je správné a to i přes obecný optimismus předcházející obě války.

Bonhoefferstrasse

Měl jsem možnost procházet ulicemi jednoho poměrně velkého německého města. Míjel jsem Bonhoefferovu ulici. Znovu jsem si uvědomil, jak často i křesťané selhávali a jak se jen nemnozí zmožili na činný odpor. Byli to ve své době absolutně odmítání a nepochopení disidenti. Několik jedinců, jako třeba Dietrich Bonhoeffer, ve své době vytvořilo nejmenší možnou menšinu v německém národě a v německé luterské církvi. A Bonhoefferova ulice v centru německého města je znamením, že ty nejmenší možné skupiny ne-souhlasu s většinovým názorem ve společnosti i v církvi mohou mít pravdu.

Omlouvat se anebo neomlouvat?

To, že je téma války a následujících poválečných událostí stále živé, je možno vidět na mediální kampani kolem dvou jihomoravských politiků. Jednalo se o to, zda se omlouvat anebo neomlouvat za poválečné události. Jeden politik říká „omlouvat“, druhý „neomlouvat“. Ve svém už poměrně

dlouhém životě jsem zažil mnohé zástupné omluvy za různé věci. Připomínám si, že některé omluvy byly docela úsměvné. Pamatuji si zástupné omluvy Němců, Čechů, Poláků i Američanů. V souvislosti s mediální přestřelkou našich politiků si říkám, že pokud se lidé stydí za nepěkné činy svých národů, není to z křesťanského hlediska špatně. Pokud totiž naopak v jakémkoliv národě zvítězí ukřivděnost a zloba a z té pak nenávisť a povýšenost, bývá zle. A když sleduji nenávistné výpady některých lidí na internetu ve skupině našeho jinak poklidného města, tak si říkám: Pokud se lidé budou omlouvat, je to dobře. Jen aby nepřišli k moci lidé plní zášti a nenávisť.

„Svatý“ Karol Kulisz?

Římskokatolická církev blahořečila svoje mučedníky z období druhé světové války, ale my většinou o těch svých příliš mnoho nevíme. Škoda. Před léty jsem na evangelické slovenské faře hovořil se staříčkou manželkou faráře o tom, jak oni coby evangelíci trpěli v období Slovenského štátu. U nás na Slezsku mnozí polští evangeličtí faráři byli odváženi do koncentračních táborů. Stačí připomenout Józefa Bergera, superintendenta naší církve, který prošel touto zkušeností, aby byl posléze po válce vypuzen novými mocipány ze Slezska.

A nelze nepřipomenout ani mučednickou smrt zakladatele Społeczności chrześcijańskiej (Křesťanského společenství). My naše mučedníky svatořečit nebudeme, ale vzpomínat na jejich jasné a zřetelné postoje, za které museli zaplatit, můžeme. Vlastně musíme. Je to naše povinnost.

Zbyszek Kaleta

Jak je to se stiháním viny otců na synech a vnucích?

Trestá Bůh děti za hříchy jejich otců?

Ve Starém zákoně, v knihách Mojžíšových je na několika místech zmínka o tom, že Bůh stihá viny otců na synech a vnucích do třetího a čtvrtého pokolení. Jedno z těchto míst je Ex 20,5-6: *Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stihám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.* Další podobná slova jsou zapísána v Ex 34,6-7, Nu 14,18 a Dt 5,9-10.

Může se nám jevit, že není férové, když Bůh prohlašuje, že trestá děti za hříchy jejich otců. Nicméně je skutečností, že následky hříchu jsou hrozné a často přecházejí **přirozeným způsobem** z jedné generace na druhou. Když otec vede hříšný životní styl, je poměrně velká pravděpodobnost, že jeho děti budou také žít hříšným způsobem. Děti prostě často napodobují hříšný způsob života předchozí generace a tak není nespravedlivé, že Bůh trestá hřích do 3-4. pokolení. Je to z toho důvodu, že následující generace často dělají stejné hříchy jako jejich předchůdci.

Učení o generačním prokletí

V některých církvích, zejména charizmatických a letničních, dnes však existuje trend vidět za každým hříchem a problémem nějaký druh generačního prokletí. Zastánci tohoto učení vykládají zmíněné verše tak, že vina člověka se

dědičně předává na jeho veškeré potomstvo. Lidé tedy dědí po svých předcích nejen hříšnou přirozenost, tu kterou máme od Adama, ale údajně přejímají také konkrétní **nahromaděné viny z předchozích generací**. Výsledkem je, že Bůh je vnímá jako vinné nejen kvůli jejich vlastním hříchům, ale i kvůli hříchům jejich předků.

„Lidé údajně přejímají konkrétní vinu po svých předcích.“

Podle tohoto učení navíc satan může uplatňovat své nároky vůči křesťanům, kteří z takové rodiny pocházejí a dostatečně si problém generačního prokletí nevyřešili. V těchto rodinách údajně přecházejí démoni z generace na generaci a mají vliv na život křesťanů skrze generační prokletí. Následky hříchu předchozích generací se mohou objevovat v životech křesťanů v podobě stálého neúspěchu, sklonů k násilí, neplodnosti, rouhání, obezity, chudoby, nemoci, pocitů studu, stálého smutku, strachu a dokonce i fyzické smrti.

Aby křesťané mohli odstranit ze svého života **démonské pevnosti**, potřebují zjistit, jaké pevnosti to jsou, a projít vysvobozujícím obřadem, kdy se tyto pevnosti rozbijí. Zastánci generačního prokletí tak zavádějí do svého učení další prvek, a to **zvláštní úkon** k uvolnění dotyčného ze zaretých plynoucích z hříchů jeho předků. Součástí tohoto postupu je obřad, při kterém se podává výčet hříchů předchozích generací až do čtvrtého pokolení, zástupně se vyznávají jejich hříchy, citují se doporučené modlitby a prohlášení a tím dochází k osobnímu prolomení předpokládaných prokletí.

Jak rozumět slovům z Exodus 20?

Je však takový postup biblický? Jak se máme dívat na biblické verše uvedené na začátku? Pokud se podíváme na kontext verše z Ex 20, 5-6 a Dt 5,9-10, můžeme si všimnout, že Bůh zde mluví o **hříchu modlářství**. Modlářství bylo extrémně zákeřným hříchem, které nejenže bylo doprovázeno různými odpornými praktikami, ale mělo i moc včlenit člověka zpět do pohanské kultury. Děti, které v takovém prostředí vyrostly, přejímaly tradici modlářství a vzorce neposlušnosti po svých předchůdcích. Následkem neposlušnosti jedné generace bylo rozšíření zla v několika dalších generacích. Základem soudu, který měl dopadnout na děti a vnuky, byly naučené formy chování, nikoli zděděná vina a s ní spojená kletba.

Důsledky (účinky) hříchu se nepřenáší na potomky dědičně nebo na základě nějakého satanova nároku na život člověka. Negativní účinky hříchu se projevují naučenými **vzorci chování**. Výraz „do čtvrtého pokolení“ ukazuje na skutečnost, že pradědeček má vliv na svého syna, vnuka a pravnuka; a tento vliv trvá pouze tak dlouho, dokud je dotyčný naživu. Jeho schopnost přenášet své bezbožné způsoby na potomky končí okamžikem jeho smrti. I během jeho života se však mohou jeho potomci rozhodnout, zda budou následovat jeho převertěnou cestu nebo se obrátit k Pánu. Proto nejsme zodpovědní za hříchy našich předků, ani nejsme odsouzeni k tomu, abychom jejich hříchy opakovali.

Četní odborníci na Starý zákon také zdůrazňují skutečnost, že Boží soud podle vyjmenovaných textů dopadá pouze na příslušníky druhé, třetí a čtvrté generace těch, „**kteří mě ne-**

návidí“. Tato slova Písma vysvětlují, že Boží soud je určen těm, kdo setrvávají ve vzpouře proti Bohu tím, že pokračují v hříších svých předků.

Dalším aspektem je, že varování v Ex 20,5 bylo částí Mojžíšova zákona, který upravoval právo Izraele v době Staré smlouvy. Na generační prokletí by se mělo hledět jako na **kolektivní trest** na celém národě a nikoliv jako na osobní prokletí jednotlivých rodin.

Součástí varování, že Bůh stihá vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří ho nenávidí, je však i Boží zaslíbení o prokazování milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří Boha milují a Boží přikázání zachovávají. (Ex 20,5-6) Jinými slovy Boží milosrdenství trvá tisíckrát déle než jeho hněv.

Co říká Bible o odpovědnosti za hříchy?

Každé učení bychom měli posuzovat v kontextu s ostatními texty Starého zákona. Stejný Mojžíš také napsal: „*Neбудou usmrcováni otcové za syny a synové neбудou usmrcováni za otce, každý bude usmrcen pro vlastní hřích.*“ (Dt 24,16). Zde je jasně deklarována odpovědnost jednotlivce za svoje hříchy.

Velmi podobně hovoří starozákonní proroci. Prorok Ezechiel říká: „*Vy však říkáte: Proč nepyká syn za otcovu nepravost? Bude-li syn jednat podle práva a spravedlnosti, dbát na všechna má nařízení a plnit je, jistě bude žít. Duše, která hřeší, ta umře; syn nebude pykat za nepravost otcovu a otec nebude pykat za nepravost synovu; spravedlnost zůstane na spravedlivém a zůvle zůstane na svévolníkovi.*“ (Ez 18,19-20)

Stejně o tom čteme u proroka Jeremiáše: „*V oněch dnech už neбудou*

říkat: *Otcové jedli nezralé hrozny a synům trnou zuby, nýbrž každý zemře pro vlastní nepravost. Každému, kdo jí nezralé hrozny, budou trnout zuby.*“ (Jr 31, 29-30)

**„Bible jasně deklaruje
odpovědnost jednotlivce za svoje
hříchy.“**

Také v Novém zákoně nacházíme mnoho korekcí onoho **nesprávného pohledu**, že by následující generace měly být všeobecně trestány za hříchy svých otců a praotců. Pán Ježíš řešil tuto otázku při uzdravení slepého od narození. Učedníci se jej ptali, kdo se prohřešil, že se ten člověk narodil slepý. Pán Ježíš jim odpověděl: *„Nezhřešil ani on ani jeho rodiče; je slepý, aby se na něm zjevily skutky Boží.“* Zatímco učedníci setrvali v zajetí starého světonázoru pocházejícího z pohanství, kde se vina za hřích mohla dědit, Ježíš měl v úmyslu zdůraznit slávu a milost Boží.

Ve stejném smyslu zaznívají Pavlova slova: *„Bůh odplatí každému podle jeho skutků“* (Ř 2,6) a *„Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží... Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.“* (Ř 14, 10.12)

Naši vinu si nemůžeme s nikým rozdělit a nikdo nemůže být odpovědný za naše přestoupení. Existuje pouze jediná výjimka z tohoto pravidla a ta platí pro celé lidstvo. Jeden člověk nesl hříchy jiných a zaplatil za ně trest, aby se takto hříšníci mohli stát zcela spravedlivými a čistými v Božích očích. Ten člověk je Ježíš Kristus, který přišel na svět, aby vyměnil svou dokonalost za náš hřích. *„Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom my učinění byli spravedlností Boží v něm.“* (2 K 5,21). Ježíš byl potrestán za nás.

Odpověď na obavy z generačního prokletí

Pro křesťany, kteří mají obavy z generačního prokletí, je odpovědí spasení v Ježíši Kristu. Křesťané jsou skrze Kristovo dílo nové stvoření. *„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové!“* (2 K 5,17) A tak Boží dítě již nemůže být pod Božím prokletím: *„Nyní však není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši“* (Ř 8,1).

Ženě, která byl přistižena při činu jako cizoložnice, Pán Ježíš řekl: *„Jdi a už nehřeš“* (J 8,11). Tato slova naznačují, že Boží odpuštění je dostatečné k dosažení takového stupně duchovní proměny, který může způsobit změnu života. Není zde zmínka o potřebě další modlitby, obřadu či nějakého vyznání nutného k doplnění Boží milostivé nabídky odpuštění, jak to doporučují zastánci učení o generačním prokletí.

**„V Kristu je každé prokletí
zrušeno.“**

S vědomím všeho toho, co bylo řečeno doposud, si musíme uvědomit, že i jako znovuzrození křesťané můžeme **přebírat některé hříšné** vzorce chování z našich rodin. To platí zejména pro první generaci křesťanů, která následuje Krista. Je to neustálý zápas o proměnu myslí, aby člověk mohl opustit sobecký pohled na život a staré způsoby myšlení. Je to neustálý proces proměňování a posvěcení, v tom smyslu, jak to píše ap. Petr.: *„Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou.“* (1 Pt 1,18-19)

Předávejme správné vzorce chování!

Učení o generačním prokletí a jeho přenosu na další generace není tedy biblické. Nicméně když se touto problematikou zabýváme, musíme si neustále připomínat **závažnost hříchu**. I když skrze Krista jsou nám odpuštěny všechny hříchy, následky některých z nich musí i věřící lidé nést celý život. Hřích rodičů někdy velmi citelně ovlivňuje jejich děti.

Nesmíme proto podceňovat závažnost hříchu, zvláště hříchu, který není vyznán a ze kterého nečiníme pokání. Hřích není soukromou věcí, ovlivňuje často ty, kteří žijí kolem, tzn. děti a vnuky. Když je rodina dysfunkční (a to někdy i křesťanská rodina), trpí tím všichni členové. S hříchem si nelze zahrávat. Z hříchu je nutné činit pokání a odvracet se od něj.

V našich životech a v našich rodinách bychom měli být bdělí, abychom dětem a dalším generacím nepředávali nesprávné vzorce chování. Mám na mysli i takové nešváry jako zpochybňování duchovních autorit, pomlouvání spolusester a spolubratrů, duchovní vlažnost, duchovní lenost. Měli bychom neustále kontrolovat svůj život v zrcadle Božího slova a obětovat svá těla jako oběť živou a milou Bohu tak, aby následující generace mohly přijímat vzorce chování, které jsou hodné následování. Pro naše děti a vnuky může být takové duchovní dědictví velkým požehnáním.

Štěpán Rucki

Postřehy z konference delegátů KS

V sobotu 18. 4. 2015 proběhla ve sborovém centru Hutník v Třinci Ústřední konference delegátů KS, z.s. Kromě delegátů místních společenství a členů ústředního vedení KS se konference zúčastnili jako hosté biskup SCEAV Jan Waclawek a bratři evangelisté – pracovníci biblických hodin z Evangelické církve a.v. z Polska (CME Dzięgielów).

V úvodu účastníci konference vyslechli biblické zamyšlení br. Edwarda Cieślara z Polska. Hlavní referát na téma Poselství pravdy v odkazu Mistra Jana Husa zazněl z úst emeritního biskupa Stanislava Piętaka. Také biskup Jan Waclawek pozdravil přítomné biblickým veršem „Vy jste světlo světa“. Duchovní program konference slavnostně doplnil svým hudebním vystoupením dechový kvartet z Oldřichovic pod vedením br. Tomáše Kalety.

V „pracovní“ části konference účastníci vyslechli zprávu ze života a služby KS od jejího předsedy br. Milana Pecky. Ve své zprávě se br. předseda zamýšlel nad příčinami duchovní stagnace v KS (úbytek rozhodnutých

lidí, pokles zájmu o společenství, nezáměrem o převzetí zodpovědnosti za službu, stárnutí KS, pasivita, výmluvy) a nastínil vizi jejího dalšího směřování (záchrana hynoucích duší, posvěcený život, názorová platforma, biblická škola, tajemník KS, zahraniční styky, rekonstrukce Karmelu). Dále se řešily hospodářské záležitosti a ekonomika KS a rovněž zazněly některé dílčí zprávy: za BŠP – br. Zbyšek Kaleta, za časopis Idea – br. Štěpán Ruckí, za středisko Lípa – br. Jan Szarzec, za Xcamp – br. Pavel Kaczmarczyk a za odbor mládeže – br. Lukáš Sztefek.

V závěrečné části účastníci konference jednohlasně rozhodli o zřízení petice na podporu návrhu Třineckého seniorátu SCEAV na synod ve věci zrušení partnerství SCEAV s ZELC v Braunschweigu kvůli praxi žehnění homosexuálních svazků v této církvi. Byl také odsouhlasen text dopisu, který byl jménem KS rozeslán všem synodálům.

Bohdan Taska

Bud' me požehnáním!

**Zpráva o činnosti Křesťanského společenství
předsedy PaedDr. Milana Pecky přednesena na
výroční konferenci delegátů KS, z.s.
dne 18.4.2015**

Ježíš jí řekl: Já jsem vzkříšený a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky. Věříš tomu? (J 11,25-26)

Pohled do minulosti

Jaká byla situace před více než 100 lety víme jen z vyprávění a z dobové li-

teratury. Mezi lidem kromě bídy kvetl alkoholismus. V takové situaci mnozí hledali smysl života v Božím Slově a mnozí se rozhodli, že budou žít posvěcený život s Pánem Ježíšem Kristem. Duch Boží mnohé změnil, osvobodil od hříchů a závislostí. Tuto Boží práci začal vést bratr pastor Kulisz.

Vypráví se, že hospodský v Gutech, když uvěřil a odevzdal svůj život Pánu Ježíši, vylil všechn alkohol do potoka. Práci Křesťanského společenství po 2. světové válce vedl bratr pastor Vladislav Santarius, kterého 100té výročí narození si v tomto roce připomínáme.

Křesťanské společenství (KS) z Boží milosti bylo požehnáním pro celý náš kraj a z tohoto požehnání vznikaly mnohé pěvecké sbory, hudební skupiny či dechové orchestry. V minulém roce jsme si připomenuli 90té výročí dechového orchestru v Oldřichovicích.

Práce KS je Boží dílo založeno na Božím Slově, kde mladí i starší, kteří přijali Pána Ježíše, chtějí dál šířit toto úžasné poselství. Zdůrazňuji, že toto Boží dílo je založeno na všech lidech bez rozdílu, kteří odevzdali svůj život Pánu.

Toto dílo nemohli zničit komunisté svým promyšleným likvidačním systémem ani jiné síly, kterým práce KS leží v žaludku. Pokud se budeme držet Božího Slova a dáme se vést Duchem Božím, tak toto dílo bude růst i v budoucnosti.

Realita Křesťanského společenství v dnešní době

Někteří tuto situaci pojmenovali – duchovní krizí. Vyjmenuji některé problémy, které by měly být předmětem našeho řešení i předmětem modliteb.

- Ubývá lidí, kteří chtějí žít pro Krista a dle Božího Slova.
- Ubývá lidí, kteří chtějí mít společenství s Pánem, ale i s druhými lidmi, např. na biblických hodinách.
- Ubývá lidí, kteří chtějí vzít na sebe konkrétní zodpovědnost za určitý díl práce.
- Stárneme.
- Mladí i starší zůstávají vesměs v pasivitě, a za ty, kteří pracují, děkujeme Pánu.
- Vymlouváme se, že nemáme čas pro Boží práci, přitom nekonečné hodiny trávíme před televizí a věnujeme se svým zálibám.

Základní problém

V evangeliu Matouše 15, 18-19 je napsáno: *„To však, co z úst vychází, jde ze srdce, a to člověka znesvěcuje. Neboť ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky. To jsou věci, které člověka znesvěcují...“*

Problém není v tom, že žijeme v nemravném světě. Problém je v tom, že nemravnost žije v nás. Nemravnost se šíří tam, kde věřící mlčí, kdy věřící se nemodlí a nic nedělají. A to je taktika toho zlého s heslem: Jen aby byl klid

a pokoj... Nic nedělat je moderní trend dnešní doby hlavně mezi křesťany. Podívejte se, jak křičí homosexuálové a lesby, jak křičí různé skupiny v sekulární společnosti. Křesťané v Evropě mlčí a na druhé straně křesťané pro Krista neskutečně trpí, jsou mučeni, upalováni, vražděni, bez střechy nad hlavou...

Jejich jedinou, skutečnou nadějí je Ježíš Kristus a pravá víra v Něho. Cesty bez Boha jsou cestami smrti. Cesta s Bohem je vítězná cesta a končí v náručí svatého Boha, s kterým budeme žít věčně.

Vytratila se opravdová bázeň před Bohem, opravdová víra v Toho, který je skutečným Bohem. Křesťany dnes zachvátila moderní epidemie. Víte, jak se jmenuje? Vlažnost a lhosejnost! Víte, co ony způsobují? Způsobují, že Boží Slovo nečteme, nebereme vážně a žijeme si život podle sebe, jak se nám to líbí.

**„Moderní epidemie se jmenuje
vlažnost a lhosejnost“**

V úterky a čtvrtky vozím dceru Evu na rehabilitaci do Fakultní nemocnice do Ostravy. Minule jsem uviděl obraz, kterému jsem se nejdřív začal v duchu smát, ale pak jsem zesmutněl. Viděl jsem totiž stařenku odhadem 90 let, která byla na invalidním vozíku a četla bulvární noviny AHA. Tento obraz mnohému napovídá. Když nečteme Boží Slovo, tak co vlastně čteme?

Pak jsme duchovně vlažní, bez Ducha Božího. Řadíme se ke křesťanům, kteří teoreticky Boží Slovo znají, ale praktický život s Bohem už je problém. Zdá se mi, jako bychom žili dva životy. Jeden v neděli pro Pána, a zbytek týdne pro svět a pro sebe.

Výzva ke službě

Pamatujeme, že naše záchrana se zrodila v těžkých mukách Pána Ježíše Krista a tato cena se nedá vyčíslit, ani vyslovit. Patříme-li Pánu Ježíši, pak je to pro nás veliká Boží milost, ale i veliká zodpovědnost. Máme být požehnaním pro rodinu, pro manželku, děti, sousedy, okolí, sbor i celé Slezsko. Pán Ježíš každého z nás potřebuje, každému z nás dal dary a chce, abychom toto Boží dílo rozšiřovali a podporovali. Práce je dost, ale dělníků je málo.

Ve výroční zprávě bude napsáno, jak ten který díl práce na tom je: BŠP, XcamP, nedělní školky, dorost, mládež, skupina C a D, práce s muži, ženami, časopis Idea, středisko Lípa a Karmel, hudební skupiny, pěvecké sbory, dechové orchestry, Šance „Podaná ruka“, projekt „Srdce pro Afriku“. Víím, že na všechny díly práce nemáme ani síly, ani dostatek zapálených pracovníků.

Ale díky Bohu, práce v mnohých sekcích trvá. Z vyjmenovaných oblastí vzpomenu alespoň některé: BŠP – Biblické školení pracovníků běží dodnes. Školení bylo započato bratrem pastorem Vladislavem Santariusem.

XcamP – evangelizace pro mládež, ale i pro dospělé. Kdyby jste náhodou slyšeli vnitřní hlasy: Už jsem tam byl, už všechno víím, raději půjdu na brigádu, nebo budu sedět doma a podobné varianty, vězte, že to je hlas toho zlého. Boží vůle je, abys tam byl Ty, Tvoji nejbližší, Tvoje děti, vnuci s cílem, aby se co nejvíce lidí setkalo se svým Spasitelem.

K tomu nám slouží také vymodlené střediska Lípa a Karmel. Využívejte je k pořádání různých akcí, oslav, narozenin či jiných událostí. Tato střediska nejsou nikým placené a vašimi akcemi je podpoříte.

Chci připomenout i množství brožu-

rek, či jiných materiálů, které vycházejí. Duchovní orientací pro nás je i náš časopis IDEA. Stojí na biblických zásadách a vyjadřuje se k různým aktuálním otázkám. Prosím o modlitby i o tuto požehnanou službu KS.

Vize do budoucna

I přes všechny vyjmenované problémy Boží dílo KS žije a do budoucna máme vize, které chceme s Boží pomocí uskutečnit:

- Získávat lidi pro Krista a vést je k posvěcenému životu.
- Uvést do praxe platformu Křesťanského společenství.
- Vytvořit Biblickou školu.
- Vytvořit pozice tajemníka KS.
- Obnovit zahraniční styky.
- Rekonstrukce Karmelu a vybudování výtahu pro starší.

Chci poděkovat všem aktivním pracovníkům ve všech místních společenstvích, všem dirigentům dechových souborů, pěveckých souborů, dirigentům všech hudebních těles, ale i všem, kteří pracují na všech postech tohoto požehnaného Božího díla.

Upřímně děkuji i všem svým spolupracovníkům, díky kterým práce KS roste ke slávě Boží a lidem ke spasení. Přeji si, ať naše rodiny, naše společenství jsou oázou lásky, Boží přítomnosti, ať Boží Jméno je oslavováno v našich životech, ať se buduje Boží království mezi námi k slávě Boží.

Jsem jsi jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8, 38-39)

Milan Pecka

Pastor Vladislav Santarius – svobodný v nesvobodě

Poslední březnová sobota roku 2015 patřila na Karmelu konferenci pořádané u příležitosti stého výročí narození pastora Vladislava Santariuse. Tato konference pořádána v rámci BŠP nesla název „Vladislav Santarius – svobodný v nesvobodě“ a představovala jakési slavnostní zakončení školního roku 2014/2015. Pastor Santarius významně ovlivnil několik generací křesťanů nejen na území Těšínského Slezska. Byl úžasným nástrojem, který si Pán Bůh použil k uchování a šíření evangelia v těžké době komunistické totality. Jak bylo uvedeno i v názvu konference, pastor Santarius si ani v době nesvobody nenechal vzít svobodu, kterou mu vydobyl Kristus. V kontrastu s tím mnoho křesťanů v dnešní době svobody stále více upadá do otroctví hříchu.

Vladislav Santarius
– svobodný v nesvobodě
Konference ke 100. výročí narození

PŘEDNÁŠKY
VIDEOPROJEKCE
VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ
DOPROVODNÁ VÝSTAVA

Sobota 28. března 2015 od 16:00 hod.
Středisko Karmel, Smilovice

Konference je součástí programu
biblického školení pracovníků.
Je otevřena všem zájemcům. Vstup volný.
Křesťanské společenství, z. s.
www.ks-sch.cz

Bylo znát, že vzpomínky na pastora Santariuse i jeho odkaz jsou stále silné, protože Karmel byl zcela zaplněn. Program konference byl velice pestrý a na své si přišli jak ti, kdo pastora Santariuse osobně znali, tak i ti, kdo o něm

pouze slyšeli z vyprávění. Základ programu tvořily tři přednášky, které účastníkům stručně představily život a dílo tohoto velkého Božího služebníka. Biskup Stanislav Piętak ve své přednášce shrnul teologické důrazy pastora Santariuse. Zbyšek Kaleta připomněl některé momenty z pastorova života a Jan Tomala zdůraznil jeho práci s mládeží. Všichni přednášející připojili také řadu osobních vzpomínek na pastora Santariuse, čímž jej zejména mladším účastníkům ještě více přiblížili. Kromě zmíněných přednášek v programu zazněly i osobní vzpomínky Jiřího Ruckého, Violy Fronkové a Stanislava Kaczmarczyka, který celou konferenci zakončil. Ve dvou audiovizuálních prezentacích Emila Kroccka jsme mohli pastora Santariuse nejen vidět na dobových fotografiích, ale také slyšet úryvek z jeho kázání.

Během přestávky na účastníky čekalo nejen bohaté občerstvení, ale také zajímavý doprovodný program. Přítomní si mohli prohlédnout informační panely přibližující práci Křesťanského společenství za více než sto let jeho existence. Mnoho zájemců se také zastavilo u stolu, kde Jan Walach ochotně předvedl audiovizuální a tiskařskou techniku používanou k zaznamenání a šíření Božího slova v době nesvobody.

Mezi účastníky převažovali členové střední a starší generace, kteří pastora Santariuse znali a prožili s ním svá mladá léta, na něž mohli zavzpomínat. Velice pozitivní však bylo, že se konference účastnila také spousta mladých lidí. Jedním z důvodů byla i skutečnost, že ve stejném termínu se na Karmelu konalo také setkání vedoucích dorostů, mládeží a klubů. Tito mladí vedoucí sice neměli možnost se s pastorem Santari-

usem setkat osobně, ale prostřednictvím konference mohli blíže poznat jednu z nejvýznamnějších osobností naší církve minulého století. Je velice dobré a užitečné připomínat si své vůdce, ale musíme také hledět dopředu a sami pokračovat v díle, které Duch svatý skrže pastora Santariuse v naší církvi vykonal. Kéž by i tato konference a připomenutí odkazu pastora Santariuse byla pro mnohé novým impulzem k ještě horlivější službě na Boží vinici.

Fotografie z této konference naleznete na níže uvedených odkazech
http://sceav.rajce.idnes.cz/138._Svobodny_v_nesvobode/
http://krestanskeakce.rajce.idnes.cz/86_Konference_Vladislav_Santarius_-_svobodny_v_nesvobode_28_03_2015_Smilovice_Karmel/

Martin Tomala

Církevní základní škola v Třinci slaví desáté výročí svého založení

CZŠ v Třinci navázala na činnost křesťanských tříd 6. základní školy v Třinci, jejíž ředitel, Mgr. Jan Bocek, usiloval o uznání tohoto vzdělávacího programu v rámci státní školy. Jeho snahu s nadšením podpořil místní sbor Slezské církve evangelické a. v., který také zajišťoval učitele a dovoz dětí do nižších ročníků školy. Výuka první třídy byla svěřena Mgr. Karolíně Recmanové s nynějším příjmením Pospíchalová. Náboženství vyučovala far. Anna Bystrzycka, Ph.D.

Vzdělávací experiment „křesťanské třídy“ byl povolen v roce 1994 na období deseti let. Učitelky byly věřící, vyučování začínalo modlitbou a obsah výuky zahrnoval biblický pohled na život. Program dosahoval velmi dobrých výsledků, rodiče usilovali o jeho pokračování, ale ministerstvo jej po deseti letech ukončilo s odůvodněním, že státní škola musí být ideologicky neutrální. Ve skutečnosti to ovšem není možné. Dětem ve státních školách nebývají vštěpovány hodnoty Písma svatého. Žáci naopak jsou často vystavováni praktikám odporujícím křesťanské víře. V mnohých školách se zavádí jóga, oživování pohanských zvyklostí, či rozvolněná sexuální výchova, která znevažuje biblický pohled na rodinu.

Z tohoto důvodu farní sbor Slezské církve evangelické a. v. ve spolupráci se všemi církvemi v Třinci vyvinul velké úsilí o založení Církevní základní školy, jejímž zřizovatelem je Slezská církev evangelická a. v. O její zdárnou akreditaci se zasloužila Mgr. Renata Trombiková, nyní Fleischansová. Výuka v této škole začala 1. září 2005. Ředitelkou byla jmenována Mgr. Monika Guňková a její zástupkyní Mgr. Jarmila Hejnochová. Po odchodu paní zástupkyně Hejnochové do důchodu nastoupila na její místo Ing. Urszula Szymieczková. Škola má devět tříd a tři mateřské školy. Vedení školy se všemi pedagogy a spolupracovníky vykonává své povolání s nadšením a zodpovědností vůči svěřeným žákům, jejich rodičům a společnosti. Příkladná je spolupráce školy s rodiči, která se projevuje v modlitební podpoře a organizaci školních akcí, k nimž patří olympiáda, radovánky apod. Žáci se úspěšně účastní různých celostátních i mezinárodních soutěží. Do povědomí veřejnosti škola pronikla

zvláště populárními adventními muzikály s evangelizačním poselstvím, v nichž vyniká mimořádná kreativita paní ředitelky a jejího týmu.

Škola a církve jsou odpovědné za výchovu mládeže zvláště před Pánem Ježíšem Kristem, který chce, aby děti byly chráněny před pokušením, vedeny k Němu a jím požehnány. On řekl: „*Kdo by svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných, kteří ve mne věří, pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili na krk mlýnský kámen a potopili ho do mořské hlubiny. Běda světu, že svádí k hříchu!*“ (Mt 18, 6-7). Pán Ježíš naléhavě zve děti k sobě: „*Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde*“ (Mk 10,14-15). Modleme se proto za naše děti, jejich školy i za učitele, kteří jsou v našich sborech, a podporujme křesťanské školství, které je vedeno na základě Písma svatého!

Stanislav Piętak

Rozhovor předsedy rady CZŠ Stanislava Piętaka, Ph.D. s ředitelkou Mgr. Monikou Guńkovou a její zástupkyní Ing. Urszulou Szymeczkovou

1. Někteří považují církevní školu za zbytečnou, nebo dokonce za škodlivou izolaci dětí před vlivy světa, kterým v životě stejně budou vystaveny. Co byste k tomu řekly?

MG: Nikde v Božím Slově jsem nenašla zmínku, že máme své děti vystavovat špatným vlivům tohoto světa, nikde také Pán Bůh nepřikázal, abychom nechávali své děti vyučovat a vychovávat pohanům. Je velmi mnoho veršů v Bibli, které svědčí o pravém opaku, například

Mgr. Monika Guńková,
ředitelka CZŠ

Dt 6,5-9: „*Proto miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou. Ať tato slova, která ti dnes svěřuji, zůstanou ve tvém srdci. Vštěpuj je svým synům*

a mluv o nich, ať sedíš doma nebo jdeš po cestě, ať uleháš anebo vstáváš. Přivaž si je jako znamení na ruku a jako pásek na čelo. Napiš je na veřeje svého domů a na své brány.“

Rozumím tomu tak, že máme své děti vést k úctě k Božímu Slovu vlastně pořád. Tudiž i ve škole.

V církevní škole, na rozdíl od školy sekulární, je k tomu prostor. Boží Slovo by mělo mít přednost před „různými názory tohoto světa na výchovu a vzdělávání dětí.“ Pokud budeme nazývat církevní školu, na které jsou děti vedeny k modlitbě, k poznávání Božího Slova a poznávání křesťanských hodnot, skleníkem i křesťanské sbory, církve, křesťanské tábory apod. Ano, oproti světu jsme jiní a vyznáváme jiné hodnoty, ale to je správně. Křesťané nemají jít „s dobou a zvyky pohanů“, a pokud se to děje, je něco někde s naším křesťanstvím špatně.

USz: Jsem Pánu Ježíši vděčna, že mohla vzniknout církevní škola. Pro mne je to zázrak a veliká výsada, že mohu učit na této škole. Děti nejsou izolovány, naopak, učí se, jak odolávat světským vlivům a poznávat Pána Boha.

2. Jak byste ve stručnosti představily svou školu?

MG: Naše škola je školou rodinného typu, máme po jedné třídě v každém ročníku, a protože většinou tuto školu navštěvují děti z křesťanských rodin z okolních církví, téměř všichni se známe. Kromě základní školy máme ještě tři mateřské školky. Společně se s dětmi ráno modlíme, v rámci předmětu Křesťanská výchova je větší prostor pro sdílení se, poznávání Bible. Důležité je, aby děti nevnímaly křesťanství jen jako výuku náboženství, ale aby měly osobní zkušenost s poznáváním Pána Ježíše.

3. V čem se liší Církevní základní škola od jiných?

USz: Naše škola se liší od jiných škol v tom, že klade důraz nejen na všestranný rozvoj osobnosti dítěte v oblasti duševní a tělesné, ale především v oblasti duchovní. Provází nás slova Pána Ježíše - „*Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží*“ (Lk 18,16).

4. Jaké překážky musíte překonávat na rozdíl od jiných škol?

MG: Církevní školy jsou v mnoha případech takové „ostrůvky“ uprostřed sekulárních škol. Ředitelé sekulárních škol se v každé obci pravidelně setkávají na poradách, které svolává jejich zřizovatel a předávají si průběžně mnoho zkušeností i informací, zatímco ředitel církevní školy se musí poprat s tím, že nejbližší církevní škola je někdy i 100 km vzdálena, a tak si k mnoha informacím musí dojít sám. Je pravdou, že od státu dostáváme sto procentní dotace normativně na žáka, ale jen na neinvestiční náklady. Ohledně investic musíme pak oslovovat sponzory. Jako církevní škola jsme „na

očích“ všem. Věřícím i nevěřícím. Zvláště ti poslední nás velmi pozorují, zda křesťanství, o kterém tolik mluvíme, naplnujeme i v praxi: ve svých životech, v jednání s druhými. Někdy slyším dotazy, proč některé děti z církevní školy se nechovají slušně, jsou problémové. Na škole máme děti z různého prostředí, většinou z rodin křesťanských, také několik dětí z rodin ateistických, dále z rodin úplných i neúplných, z rodin pestounských, občas také z rodin patologických nebo sociálně slabých. Všechny ty děti, včetně dětí z křesťanských rodin, potřebují osobně poznat Pána Ježíše jako svého Spasitele. My dětem na Ježíše ukazujeme, vedeme je ke křesťanským hodnotám, ale nemůžeme je k víře nutit. Změnu v srdcích dělá vždy Pán Ježíš. My se můžeme modlit a prosit o milost, aby naše děti po Bohu opravdu toužily. A být jim dobrým příkladem. Pak se budou i měnit. Zde vidím stěžejní úlohu hlavně v rodinách.

5. Které úspěchy Vám působí největší radost?

MG: Mně osobně působí největší radost, když děti přijímají Evangelium, když jsou Pánem Ježíšem proměňovány. Když se to daří. Když žáci přijdou a řeknou, že chtějí mít svoje ranní modlitby nebo založí chválící hudební skupinu, když iniciativa vychází od nich. Když jsou k sobě navzájem slušné a laskavé. Mám radost, když děti rády chodí do naší školy. Mám radost, když vidím, že učitele baví učit a nalézají v tom své poslání. Mám radost, když rodiče řeknou povzbudivé „děkuji“ směrem k pedagogům a jsou se školou spokojeni.

USz: Máme velkou radost, když naši žáci jsou úspěšní v různých soutěžích v okrese, v kraji nebo v mezinárodní

úrovni. Nejvíce nás těší, když jsou přijati na střední školy, které si vybrali.

6. Co je Vaším průvodním heslem?

MG: „Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, dobrého svědomí a upřímné víry.“ (1 Tm 1,5)

USz: „Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi.“ (Mt 7,12)

7. V letošním roce škola slaví desáté výročí svého založení, co byste jí přály do dalších let?

MG: Aby všichni žáci i jejich rodiče, učitelé, absolventi církevní školy opravdu znali a milovali Pána Ježíše. Abychom nikdy nezapomínali, jak velký a mocný je náš Bůh, a co pro nás učinil. Jakým velkým zázrakem bylo založení základní školy i mateřských školiček. A do budoucna také krásnou novou budovu školy!

USz: Přeji nadšené žáky, kteří rádi chodí do školy, všem učitelům radost z práce s žáky a spokojené rodiče. Ať Pán Bůh působí na srdce všech žáků, učitelů a rodičů.

Dopis synodálům ve věci partnerství s církví v Braunschweigu

Na podporu návrhu Tříneckého seniorkrátů na zrušení partnerství mezi SCEAV a zemskou církví v Braunschweigu zaslalo Křesťanské společenství, z. s., všem členům synodu dopis, v němž uvedlo argumenty na podporu uvedeného návrhu. Znění dopisu bylo odsou-

hlaseno na Ústřední konferenci delegátů KS. Celé znění (bez příloh) přetiskujeme níže.

V Třinci dne 18. dubna 2015

Vážení synodálové, sestry a bratři, během loňského zasedání synodu byl předložen k hlasování návrh na ukončení partnerství Slezske církve evang. a. v. s Evangelicko-luterskou zemskou církví v Braunschweigu. Návrh byl odůvodněn tím, že církve v Braunschweigu započala roku 2002 praxi žehnání párům stejného pohlaví a ospravedlňuje homosexuální pohlavní soužití. V loňském roce synod návrh na zrušení partnerství neschválil.

V letošním roce bude návrh na zrušení partnerství s církví v Braunschweigu předložen znovu. Co je důvodem pro takovýto krok?

1. Jsme přesvědčeni, že udržování partnerství s církvemi, které zastávají nebiblické učení a praktikují věci příčí se Božím Slovu, je ohrožením pro naši církev. Ačkoli i zastánci partnerství v naší církvi tvrdí, že jsou proti zavádění praktik v rozporu s biblickou etikou, je nepopíratelné, že díky partnerství si na nemorální praktiky a učení mohou členové naší církve přivyknout. – Aby bylo něco uskutečnitelné, musí to být nejprve myslitelné! Partnerství činí žehnání homosexuálním párům a ospravedlňování homosexuálního životního stylu myslitelným a otevírá dveře všem nemorálnostem, které ničí (nejen) evangelické církve na Západě. Obrazně řečeno, je lepší vypořádat se s nebezpečím přede dveřmi, než si ho vpouštět do předsíně a doufat, že do obývacího pokoje nepronikne.

2. Ze stejných důvodů, pro které žádáme zrušení partnerství s církví Braunschweigu, roku 2009 synod

SCEAV zrušil partnerství s Jihovýchodní pensylvánskou synodou Evangelické luterské církve v Americe.

3. Oproti skutečnostem, které byly předkládány na loňském synodu, jsme získali o církvi v Braunschweigu nové poznatky. V loňském roce byl návrh odůvodněn tím, že církev v Braunschweigu žehná homosexuálním párům k jejich soužití. Novým poznatkem je, že partnerská církev se posunula dále a v listopadu 2012 schválila na svém synodu možnost, aby v homosexuálních svazcích žili i její pastoři. Jak uvádí oficiální tisková zpráva¹, tato možnost byla schválena „bez kontroverzní diskuse a pouze několik málo synodálů se zdrželo hlasování“. *Nikdo nehlasoval proti tomuto návrhu!* To ukazuje, že v církvi v Braunschweigu není žádná významná síla, která by se proti tragickému vývoji stavěla a kterou by snad mohlo naše partnerství posílit.

4. Ve věci nejde jen o otázku postoje k homosexualitě, tato problematika je výrazem odlišného chápání autority Písma svatého. Přizpůsobování se duchu doby v otázce sexuální etiky je jen logickým vyústěním zcela jiné teologie, než je teologie naše – a sice teologie, pro kterou není Písmo svaté nejvyšší normou, ale jen sbírkou zajímavých starověkých textů.

5. Otázka postoje k homosexualitě není ani izolována od ostatních etických otázek, které jsou určující pro současnou společnost a církve. Schvalování homosexuality je součástí genderové

ideologie, která ničí biblické pojetí rodiny, a tak podryvá samotné základy evropské kultury. Prosíme Vás proto, abyste vzali v úvahu tento širší kontext celé problematiky. Příkládáme Vám brožuru přední německé katolické socioložky Gabriele Kuby „*Gender. Nová ideologie ničí rodinu.*“. Její přečtení Vám nezabere více než půl hodiny, avšak v základních obrysech přiblíží trendy, které hýbou západní společností a které brzy zesílí i ve společnosti naší. Nemůžeme si dovolit v tomto ohledu zaujímat v církvi nejasná či obojaká stanoviska.² Připojujeme rovněž překlad části otevřeného dopisu 8 německých emeritních evangelických biskupů z roku 2011, kteří tehdy protestovali proti záměru umožnit farářům žít na farách v homosexuálních svazcích; v dopise už tehdy církev varovali, že realizace uvedeného záměru povede mimo jiné k blokaci vztahů německé evangelické církve s konzervativními denominacemi na celém světě.

6. Udržování partnerství s církvi v Braunschweigu je škodlivé i pro samotné osoby zápasící s homosexuální orientací, neboť se tím vůči nim vysílá signál, že není třeba jít cestou čistoty – ať již formou terapie³ či formou zachování sexuální abstinence, pokud terapie není možná. Tím se hatí pastorační služba těmto osobám, uvádějí se ve zmatek a svádějí na scesti.

Vážení synodálové, sestry a bratři,
to že jste členy synodu Slezské církve

¹Tisková zpráva je dostupná na Internetu na adrese http://www.landeskirchebraunschweig.de/meldung_archiv/Artikel/6749.html?no_cache=1

²Zájemce o hlubší poznání uvedené problematiky odkazujeme na spis Gabriele Kuby „Globální SEXuální revoluce. Ztráta svobody ve jménu svobody.“ Brno, Kartuziánské nakladatelství, 2014, 416 stran, ISBN: 978-80-87864-13-5, případně na její přednášky (tlumočené do slovenštiny) dostupné na Internetu na adrese <https://www.youtube.com/watch?v=Ze2jNF02Bo>

³K možnostem terapie odkazujeme kupříkladu na materiály konference Exodus International a Teen Challenge, konané roku 2005 v Praze; část materiálů je dostupná na Internetu na stránce <http://www.christianmentalhealth.com/Prague.htm>

evang. a. v. je pro Vás nejen výsadou, ale i závazkem. Můžete svým rozhodováním ovlivnit směřování naší církve. Prosíme, abyste uvážili návrh na zrušení partnerství s církví v Braunschweigu ve výše naznačeném širším kontextu. Tento návrh je motivován starostí o budoucí vývoj naší církve, není žádným zástupným problémem či čímkoli jiným. Hlasování o otázkách, které se týkají věroučného směřování naší církve, patří k nejvýznamnějším úkolům synodu. Prosíme Vás proto, abyste přistoupili i k hlasování o návrhu na zrušení partnerství s církví v Braunschweigu s vědomím své odpovědnosti vůči nynějším i budoucím generacím členů naší církve.

Vážení synodálové, sestry a bratři,
„zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast na neplodných skutcích tmy, spíše je usvědčujte“ (Ef 5, 10-11).

Jménem Křesťanského společenství, z. s.

PaedDr. Milan Pecka, předseda

P.S.: Výsledek hlasování o ukončení partnerství s ELZC v Braunschweigu během letošního synodu byl následující: Z přítomných 56 pro zrušení partnerství hlasovalo 25, zdrželi se 3, jeden hlas byl neplatný a 27 hlasovalo proti zrušení partnerství. Partnerství SCEAV s ELZC v Braunschweigu zůstává tedy nadále aktuální. Nicméně oproti loňskému roku se poměr hlasů zlepšil, neboť v roce 2014 byl obdobný návrh zamítnut poměrem 38 hlasů k 17 hlasům.

Proč jsme pro zrušení partnerství s církvemi, které se zpronevěřily biblickému a historickému křesťanství?

Na synodu SCEAV ve Zprávě ze života církve bratr biskup kritizoval Křesťanské společenství a vyslovil velké množství nezodpovězených otázek vůči společenství. Přihlásil jsem se do diskuse, ve které jsem se ostře ohradil vůči tvrzení bratra biskupa a označil jsem to jako matoucí a nepravdivé.

Zdůraznil jsem, že členové Křesťanského společenství jsou vesměs znovuzrození lidé, kteří patří k aktivním členům naší církve, a není jim lhostejný její duchovní stav. Řekl jsem, že vedení KS je ochotno o všech otázkách s vedením církevní rady diskutovat s jednou podmínkou, že výsledky jednání budou zveřejněny v časopisu Přítel a IDEA. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli na některé otázky písemně odpovědět.

Milan Pecka, předseda KS, z. s.

V čem spočívá jádro současné diskuze o homosexualitě v církvi? Není tomuto problému věnována neúměrně velká pozornost?

Současná diskuze je především diskuzí o **charakteru církve**. Není to diskuze o neúměrně pozornosti věnované jednomu hříchu, diskuze o toleranci či netoleranci vůči homosexuálně orientovaným osobám, není to diskuze o lásce či nelásce ani odsuzování či přijímání lidí s jinými názory. Všechno toto jsou naprosto zástupné věci, které zakrývají skutečnou podstatu celého problému.

Současná diskuze **je o tom**, zda církevní organizace, která pod tlakem politické korektnosti opustila biblické principy pro život a odcizila se historickému křesťanství tím, že žehná svazkům stejného pohlaví a ustanovuje do funkce faráře žijící v takových svazcích, se může ještě nazývat křesťanskou církví (a být tedy nositelem Kristova jména) a zda s takovou organizací máme či nemáme mít partnerské vztahy.

Není hřích homosexuality v současné době přeceňován a nejsou přitom jiné hříchy přehlíženy?

Především je nutno jasně rozlišit mezi homosexuální orientací a homosexuálním životním stylem, tedy soužitím. Bůh stvořil člověka jako muže a ženu a určil je k vzájemnému soužití (Gn 1,27-28) a Bible na mnoha místech odsuzuje soužití osob stejného pohlaví (Ř 1,26-28; 1 K 6,9-11 Kr aj.). Hříchem je tedy homosexuální praxe, a nikoliv homosexuální orientace.

Důvodem, proč se o hříchu homosexuálního soužití dnes diskutuje více, nespočívá v tom, že by se jednalo o nějaký závažný a mimořádný hřích horší než jiné. Ten důvod spočívá ve skutečnosti, že mnohé církve na Západě, včetně luterských, rozhodnutím svých synodů zcela **vědomě a programově** opustily základní biblické principy a řád stvoření ve věci lidské sexuality. Tento jev má však daleko hlubší kořeny, protože je projevem zpochybnění nejvyšší autority Božího slova ve věcech víry i života. Jednoduše řečeno: Boží slovo říká „ne“ pro svazky a soužití osob stejného pohlaví a „církev“ nejenže takové svazky schvaluje, ale dokonce jim žehnají.

Proč chceme zrušit partnerství s Evangelicko-luterskou zemskou církví (ELZC) v Braunschweigu?

Evangelicko-luterská zemská církev

v Braunschweigu z rozhodnutí svého synodu žehná osobám stejného pohlaví k jejich vzájemnému soužití. V roce 2012 schválila na svém synodu také možnost, aby její faráři mohli žít v homosexuálních svazcích.

Jsmo přesvědčeni, že partnerství s takovou církevní organizací nemůže být požehnáním a nemůže přinést ovoce pro budování Božího království, a proto by mělo být zrušeno.

Slezská církev evangelická a. v. (SCEAV) ve svých dokumentech jasně deklaruje, že „praktikovaná homosexualita je neslučitelná s křesťanskou vírou!“ a také že „církev nemůže povolovat do služby v církvi lidi s homosexuální orientací ani žehnat homosexuální vztahy, neboť pro takové konání nemá oporu v Bibli ani v tradici.“¹

V rozporu s těmito tvrzeními však SCEAV udržuje partnerství a spolupracuje s organizacemi, které v otázce praktikované homosexuality zastávají zcela protichůdné názory. Pokud tedy zmíněné deklarace v dokumentech SCEAV považujeme stále za platné a pravdivé, je další partnerství s ELZC v Braunschweigu neudržitelné.

Neznamená požadavek na zrušení partnerství, že někoho odsuzujeme či dokonce nenávidíme?

Partnerství je dobrovolný vztah mezi rovnocennými partnery, který vyjadřuje názorovou spřízněnost a ochotu ke spolupráci. Pokud ukončíme partnerství, nevyjadřujeme tím žádnou nenávisť ani nikoho neodsuzujeme. Pouze konstatujeme, že se v zásadních věcech názorově rozcházíme a toto je důvod k ukončení partnerství. Podstatu problémů lze vyjádřit pozitivně ještě jiným přirovnáním z běžného života: Pokud jako

¹ <http://www.sceav.cz/cs/component/k2/item/897-stanovisko-sceav-k-lidem-s-homosexu%C3%A1ln%C3%AD-orientac%C3%AD>

křesťané chceme milovat všechny lidi, neznamená to v žádném případě, že je správně uzavřít manželství s kterýmkoliv člověkem.

Ukončení partnerství také neznamená odsuzování lidí s homosexuální orientací obecně. Příkladem nám je Pán Ježíš, který lidi žijící v hříchu neodsuzoval, ale současně je vybízel, aby již nehřešili a nevraceli se ke starému způsobu života. Analogicky když tedy chceme osoby s homosexuální orientací s láskou přijímat, neznamená to, že budeme schvalovat svazky osob stejného pohlaví a že těmto svazkům budeme žehnat.

Máme právo o takových věcech diskutovat resp. rozhodovat, když v našich řadách jsou lidé, kteří se rozvedli, mají problémy s alkoholem apod.?

V této věci je nutno rozlišovat mezi selháním jednotlivce a systému, tedy církevní organizace a jejich orgánů. Zatímco s pokorou vyznáváme, že v řadách naší církve i Křesťanského společenství jsou lidé, kteří ve svých životech duchovně padli nebo odpadli, není nikde takové jednání veřejně ospravedlňováno, prohlášeno za normální a nikde není takovému jednání žehnáno.

To, že jsme hříšní lidé, kteří potřebujeme neustálé pokání a nové odpuštění, nás však nediskvalifikuje z toho, abychom rozlišovali mezi tím, co je dobré, a tím, co je špatné, a toto veřejně prohlašovali jako Boží vůli pro posvěcený život.

Má právo Křesťanské společenství se vyjadřovat k takovým otázkám, když orgány církve jsou odpovědné za rozhodnutí o partnerských vztazích?

Křesťanské společenství (KS) je registrovaný spolek, který pracuje pro SCEAV ve věcech evangelizace, misie a vzdělávání církevních pracovníků. Orgány KS

včetně jejího vedení byly legitimně zvoleny. Vedení Křesťanského společenství prosazuje zásady všeobecného kněžství a v této souvislosti také naslouchá členské základně.

Schválila-li církevní rada SCEAV a následně i synod svým rozhodnutím další spolupráci s církevní organizací, která žehná homosexuálním svazkům a ustanovuje do služby faráře žijící v homosexuálních svazcích, staly se tyto orgány oprávněným předmětem kritiky, protože takové jednání je nejenom v rozporu s učením Písma, nýbrž i s dokumenty a prohlášeními samotné SCEAV, kde je homosexuální soužití odmítáno. Křesťanské společenství také vnímá setrvávání v partnerství s ELZC v Braunschweigu jako objektivní překážku k evangelizační a misijní činnosti církve, při které jsou lidé voláni k pokání a opuštění hříšného způsobu života.

Zorganizování petice ve věci zrušení partnerství bylo legitimním způsobem vyjádření názorů mnohých aktivních členů církve, kteří dali tímto činem najevo svůj postoj. Právo na svobodné vyjádření názoru je navíc zaručeno ústavou této země. Na vyjádření názoru téměř 800 aktivních členů církve však její vedení doposud adekvátně nereagovalo.

Jaké důsledky může mít udržování partnerství s ELZC v Braunschweigu?

Současná diskuze není o rozdmýchávání nepokojů či vytváření napětí v církvi, ale je zápasem o budoucí charakter církve.

Jako společnost jsme si zvykli na průvody homosexuálů, na registrované partnerství, pomalu si začínáme zvykat na myšlenku adopce dětí homosexuálními páry. Jako křesťané si začínáme zvykat, že „církev“ žehnají homosexuálním

párům a ustanovují do funkce faráře žijící v homosexuálních svazcích. To, co bylo před pár lety nemyslitelné, je dnes skutečností.

Současný dekadentní vývoj v západních církvích je výsledkem stupňujícího se tlaku různých aktivistů, kteří se snaží církev jako zastávce tradiční rodiny zcela ochromit. Je to však také vizitka lhostejnosti a vlažnosti, která zachvátla západní křesťanství. Za těchto okolností si nelze představit, že při těchto trendech ve společnosti a současném přístupu k této závažné otázce v naší církvi zůstane u nás dlouhodobě **vše při starém**. Již dnes rozhodujeme o **charakteru naší církve** za několik málo let. Máme jasno v tom, v jaké církvi budou mít svůj duchovní domov naše děti či vnuci?

Vedení Křesťanského společenství, z.s.

Wspomnienia o Karolinie Rusz, pisarce chrześcijańskiej

W tym roku przypominamy sobie 90. rocznicę niedożytych urodzin pisarki z Bystrzycy. Karolina Rusz wywodziła się z rodziny z głębokimi korzeniami chrześcijańskimi, jej dziadek Andrzej Wałach był głęboko wierzący i wraz z innymi braćmi założył Związek wstrzemięźliwości. W jego domu odbywały się popołudniowe spotkania ze Słowem Bożym – pierwsze godziny biblijne na naszym terenie, modlono się o błogosławieństwo dla przyszłych pokoleń. Dziś można powiedzieć, że modlitwy te zostały wysłuchane. Siostra Karolka, jak ją

nazywaliśmy, urodziła się 1 listopada 1925 roku jako jedna z bliźniąt Karolowi i Annie z Wałachów. Ukończyła szkołę ludową i wydziałową w Bystrzycy nad Olzą. Wojna

przerwała jej studia i dlatego w tym czasie pomagała ojcu w sklepie. Po wojnie studiowała w Liceum pedagogicznym w Cieszynie, które z powodu choroby nie skończyła. Już w dzieciństwie lubiła grę na fortepianie, dlatego zdecydowała się uzyskać wykształcenie muzyczne w Konserwatorium w Ostrawie i po studiach uczyła dzieci w szkole muzycznej. W latach szkolnych przejawyły się jej zdolności do pisania wierszy i opowiadań, które publikowano w gazetkach szkolnych, w kalendarzach i innych czasopismach.

W latach 50-tych XX wieku spotkała się z pracą misyjną Społeczności Chrześcijańskiej i pod wpływem żywego Słowa Bożego oddała swoje serce i życie Panu Jezusowi i z entuzjazmem włączyła się do pracy w Bożym dziele. Przez szereg lat uczyła dzieci w Szkółce niedzielnej w Bystrzycy, Koszarzyskach i Gródku. Aktywnie uczestniczyła na godzinach biblijnych recytując swoje wiersze i dzieląc się swoimi przeżyciami z Panem Jezusem. Na spotkania sióstr przygotowywała rozważania biblijne.

Jej duchowymi wzorami były siostry Maria i Krystyna Roy ze Starej Tury – znane wierzące, słowackie pisarki opowiadań religijnych i pieśni duchowych. Karolina Rusz napisała kilkadziesiąt obrazków scenicznych zachęcających do życia wiary. Jest autorką kilku pieśni religijnych (Gloria nr 99, 139, 367) oraz

dvou knih pod titulem **Podrůz do Złotego Miasta** (prygyody rodzeństwa w Królewskiej szkole, które w praktyce uczą się Dziesięcioro przykazań) i **Syn proroka** (opowiadanie z czasów proroka Eliasza), które przetłumaczono na język czeski i wydano w wydawnictwie „Křesťanský život“.

Z wielką radością śpiewała w żeńskim i mieszanym chórze i w ten sposób uwielbiała i oddawała cześć swojemu Panu. Swoją 50. rocznicę życia obchodziła wraz z wierzącymi, dziękując Bogu za błogosławione i nie raz w chorobie przeżyte lata.

Zmarła na skutek tragicznego wypadku drogowego 9 kwietnia 1976 w Czeskim Cieszynie. Jej pogrzeb był wielką manifestacją wdzięczności Bogu za żywe świadectwo siostry Karolki.

Miejscowe koło Społeczności Chrześcijańskiej wydało dwa zbiory wierszy Boża partytura i Otwarte niebo oraz prozę Podrůz do Złotego Miasta. Pomimo tego, że Karoliny Rusz już nie ma wśród nas prawie 40 lat, jej dzieła są aktualne i wskazują właściwy kierunek za Panem Jezusem. Jesteśmy wdzięczni Bogu za nią.

Jan Kaleta

Srdce hořící pro Krista

(vzpomínka na br. pastora Jana Drůzda)

V březnu letošního roku uplynulo patnáct let od chvíle, kdy si Pán Ježíš Kristus k sobě povolal br. Jana Drůzda. Při této příležitosti si chceme připomenout jeho život a práci.

Časový prostor patnácti let nám dovoluje odfiltrovat věci a skutečnosti ne-

významné a uchovat skutečnosti zásadní a podstatné. Čím jsem byl ovlivněn, co bylo pro mě důležité a inspirativní v životě bratra Jendy?

Bratr Jenda patřil k lidem, na kterých jsem vnímal, že hoří pro Pána Ježíše Krista a pro Boží dílo. Jako náctiletý jsem měl možnost být svědkem dlouhých hovorů a diskusí, jak Boží dílo posunout dopředu. Naše rodinná setkání téměř vždy sklouzla k diskusím o věcech, týkajících se církve či Křesťanského společenství. Diskuse měly svoji hloubku a nepostrádaly emoce. Bratr Jenda patřil k těm, kteří hlavně v době totality zásadním způsobem formovali práci Křesťanského společenství a byli ochotni nést důsledky tohoto nasazení. Patřil k těm, kteří zápasili o místo „misijní práce“ v církvi. Pro dokreslení jeho postoje chci uveřejnit část jeho kázání na památku reformace z jeho rukopisu: *„We wszelkiej polemice i walce z przeciwnikami Luter zawsze i niewzruszenie stał na fundamencie Pisma Świętego. Ani tradycja kościelna, ani uznane przez papieży dogmaty, ani sobory, ani uznawani teolodzy nie byli dla niego ostatecznym miernikiem prawd Bożych. Jedynym miernikiem dla niego było Slovo Boże, które w Jezusie Chrystusie stało się ciałem.“* Vnímal jsem, že jsou kolem mě lidé, kteří jsou zapálení pro Pána Ježíše Krista pevně stojící na Božím Slově.

Druhou rovinou, která mně inspiruje, je studium Božího Slova a duchovní literatury. Bratr Jenda byl člověkem knihy. Dodnes mám v živé paměti jeho pracovní stůl, který byl součástí veliké knihovny, kde měl stolní lampu a rozetčenou knihu. Studium Bible a duchovní literatury využil k tvořivé činnosti. Psal články, scénky, komentáře, teologická pojednání na různá té-

mata či k rozmanitým příležitostem. Mnohé z nich jsou podepsané pseudonymem Jan Turdus. Často do noci byl u nás doma a diktoval své texty mojí mamince, která je pro něj psala na psacím stroji. Chci jenom ozřejmit, že v době totality byl jakýkoli samizdat trestný. Dodnes si na tyto chvíle vzpomínám a jsem za ně vděčný.

Třetí inspirativní rovinou byla pro mne jeho lidskost. Byl člověkem milujícím přírodu a lidi. Mám v živé paměti jeho jabloně a skleníky. Bratr Jenda se živě zajímal o lidi. Měl fenomenální paměť a znal data narození „širokého Slezska“. Vzpomínám jeho živý zájem o mé duchovní postoje a názory či projevený zájem o moje studium.

Nechci, aby moje vzpomínka byla vnímána jako nějaké hodnocení, ale sdělení něčeho, co zůstává, je inspirativní a živé i po patnácti letech.

Na závěr chci zacitovat verš, který s přibývajícimi léty doceňuji a vnímám stále více jeho pravdivostní hodnotu, zároveň je pro mne obrovskou výzvou: „*Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře!*“ (Žd 13,7).

Pavel Kaczmarczyk

Těšínský zázrak ve vzpomínkách Kristíny Royové

V letošním roce si připomínáme 110. výročí duchovního probuzení zvaného „Těšínský zázrak“, jež vedlo bezprostředně k založení Křesťanského společenství jako spolku v roce 1906.

Kromě řady evangelizací byla jednou

z vrcholných událostí probuzení konference pracovníků misijních společností, která se konala v červnu 1905 v Kormorní Lhotce. Jednou z účastnic byla i slovenská spisovatelka Kristína Royová, která ve svém spise *So svetlom* (1928) zanechala následující vzpomínku na lhoteckou konferenci:

„Spomenula som, že nielen mnohí prichádzali k nám, do onoho domu pri ceste, ale že aj my sme stadiaľ podnikli nejednu cestu, už či navštevujúc naše bratrstvá v Hornom i Dolnom Uhorsku, a či do blízkeho Sliezska; tu sme počas rokov dostali od Pána veľmi mnoho priateľov. Prvú cestu do Sliezska podnikla naša sestra Božena Chorvátová, druhú sestra Mária; brat Chorvát bol tam viac razy a konečne dostala som sa tam aj ja. Pri jednej zo svojich návštev vyzval nás pán dr. Baedeker, aby sme prišli do Ligoťky pri Tešíne, že tam má veriaci farár Kuliš krásnu prácu začatú medzi Poliakmi, a že tam o svätodušných sviatkoch bude schôdzka. On sám sa strojil na túto schôdzku. Vybrali sme sa tedy spolu s bratom Jánom Roháčkom a šťastne dorazili pod Beskydy. To údoľičko, obtočené nevysokými vrchmi a horami, vyzeralo, ako kúsok rajskej záhrady, ale ešte viac na raj upomínala zhoda, akú sme tam našli. Porozumenie, zdanlivo nemožné, a uskutočnené skrze evanjelium pri nohách Ježiša Krista. K množstvu šťastných, jasných tvári dietok Božích poľských — ktoré zvlášť čo sa žien týka, svojimi úhľadnými krojmi do ďaleka hlásali, k akému národu patria — pridružil sa zrazu zástup nemeckých dietok Božích (počtom okolo 100), ktorý prišiel so svojou hudbou. A pretože tu bola na oboch stranách zväčša mládež, majúca samých mladých vodcov, nie div, že Ligoťka upomínala rajskú záhradu plnú kvetov.“

Karol Kulisz

(vzpomínka na jednu oběť poslední války)

Karol Kulisz patřil k nejvýznamnějším postavám těšínského protestantismu 20. století. Měl lví podíl na duchovním probuzení na jeho počátku, stál při založení Křesťanského společenství v Komorní Lhotce a v Těšíně, jakož i evangelického diakonátu Eben-Ezer v Dzięgielowě. Od roku 1920 působil v Cieszyně jako farář a zastával též úřad seniora.

Nedlouho po okupaci Těšínska německými vojsky byl dne 23. září 1939 Kulisz zatčen gestapem a uvězněn. Ve vězení ve Skrochovicích na Opavsku mu gestapáci zranili oko. Odsud byl odvezen do Rawicze a nakonec byl v říjnu umístěn v koncentračním táboře v Buchenwaldu. Vězni tam byli bití, tupeni a moření hladem. Podle svědectví svých spoluvězňů byl pro ně Karol Kulisz povzbuzením, posiloval je citáty z Písma a modlitbami. Zvláště se věnoval výkladu Zjevení svatého Jana. Předpověděl jim i Hitlerův pád. Přežil epidemii úplavice, která značně zmenšila počet vězňů tábora. Senior Kulisz byl zařazen k práci v lese, odkud přenášel větve; protože mu bylo již 67 let, jeden z dozorců se nad ním ustrnul a přeřadil ho na lehčí práci k sušení písku. Dne 8. května 1940 byl bez udání důvodu vyzván, aby vyšel za bránu baráku a už se nevrátil. Zahynul mučednickou smrtí.

Jeho životopisec Jerzy Wałach o jeho smrti napsal: „Jestliže měl farář Kulisz pády, tak jeho mučednická smrt je zastínila a vymazala. Díky jeho hrdiněmu postoji v táboře celá jeho činnost nabrala jasů. Jeho smrt byla totiž vědomým směřováním k cíli, k bráně, za níž, jak pevně věřil, se nachází jiný svět, svět ducha, svět, kde skutečná láska dostává svou odměnu z rukou milovaného Spasitele. Nebál se jít skrze kříž ke koruně. Tak, jak hlásal z kazatelny, tak také i umíral, věrný svému přesvědčení.“

Pohřeb pastora Kuliszů se uskutečnil 25. května 1940 v Těšíně, účastnit se ho mohla jen nejbližší rodina; hřbitov obstoupilo gestapo. Po válce byla urna s jeho popelem vyzvednuta a v květnu 1946 přenesena do Ježišova kostela v Těšíně. Na desce, za níž stojí urna, je verš: „A viděl jsem nové nebe a novou zemi.“ (Zj 21,1)

Daniel Spratek

Jan Hus o víře

(vzpomínka u příležitosti 600. výročí jeho upálení)

Tú věřú najméně každý jest zavázán, aby všechno věřil, což Kristus chce, aby bylo věřeno, a nic nevěřil, co Kristus chce, aby nebylo věřeno. Protož svěťi prorokové, chtiec lid

k víře přivesti a v ní zachovati, řiekali sú: „Toto die Pán Buoh... A potom apoštolové dávali vždy Krista na při-

klad a pravili jeho vůli lidu, aby tak věřili, jako on chce; protož apoštolé ne učili jiného, než což Kristus učil a jim, aby učili, přikázal. Též i křesťané všichni mají věřiti, což jest Buoh přikázal, aby bylo věřeno; ač ne každý vie neb zná všeho, co má býti věřeno, ale hotov jest a má býti hotov, když jemu bude pravda z Písma svatého ukázána, aby ji mile přijal, a držel-li by co proti Písmu, aby pravdu poznaje ihned ustúpil. A hodné jest každému člověku, aby nic všetečně nedržel, ale poznaje pravdu Boží pevně se jie držel až do smrti, neb pravda konečně vysvobodí. Neb die Pán Ježíš: „ostanete-li v mé řeči, věru moji učedníci budete, a vy poznáte pravdu a pravda vysvobodí vás...“ Protož, věrný křesťane, hledaj pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti, nebť pravda tě vysvobodí od hříecha, od ďábla, od smrti dušě a konečně od smrti věčné, jenž jest odlúčení věčné od milosti božie i od blahoslavené všie radosti, kteréžto radosti dojde, ktož kolivěk věří v Boha i v Jezukrista, jenž jest pravý Buoh a pravý člověk.

*citát z Výkladu Viery, Desatera
a Pátere (1412)*

Odpověď emeritního biskupa Stanislava Piętaka

Zveřejňujeme dopis em. biskupa Mgr. Stanislava Piętaka, PhD., který je odpovědí na obvinění z poškozování dobrého jména církve a veřejného vystupování vůči církvi. Dopis byl odeslán do redakce časopisu Přítel, která jej však neotiskla. O otištění v Idei roz-

hodl Výbor společenství na svém zasedání dne 10. dubna 2015.

Vážená Církevní rado,
v pátek večer 9. 1. 2015 před pohybem bratra faráře Mgr. Tadeáše Stanieka, který se konal následující den, mi byl elektronickou poštou dán na vědomí Váš dopis ze dne 9. 1. 2015, čj. 50/15/JW/SM s podpisem biskupa Mgr. Jana Waclawka, adresován presbyterstvu farního sboru SCEAV v Bystřici. V odůvodnění Vašeho rozhodnutí uvádíte:

„Neupíráme nikomu právo na svobodu slova a svobodné projevování svých názorů. Žádná církev ani organizace však nezaměstnává pracovníky, kteří poškozují její dobré jméno. Pokud to někdo udělá, je obvykle okamžitě propuštěn ze zaměstnání, resp. sám rezignuje na své místo v zaměstnání, nemůže-li se ztotožnit se směrováním a programem svého zaměstnavatele.

Emeritní biskup Stanislav Piętak vystupuje veřejně vůči své církvi a jejímu vedení již delší dobu, posledně např. ve „Vánočním přání“, které emailově rozeslal širokému okruhu lidí a které se nyní šíří i mezi členy jiných církví. Dalším příkladem může být jeho článek „Proč jsme pověřili bratry k vysluhování Večeře Páně?“, zveřejněn v časopise Idea č. 57.“

Obviňujete mě z „poškozování dobrého jména církve“ a „veřejného vystupování vůči své církvi a jejímu vedení“. Na Vaše rozhodnutí i obvinění odpovídám následovně:

1. Jsem vděčný za dosavadní spolupráci, ale podotýkám, že po odchodu do důchodu jsem Církevní radu

o žádný pracovní poměr nežádal, ne-
žádám o něj ani teď a nehodlám o něj
žádat ani v budoucnu. Nadále však
chci věrně sloužit Kristově církvi jak
zvěstováním, tak vyučováním Božího
slova nebo jiným způsobem všude
tam, kde mi to bude umožněno, a to
nezávisle na jakémkoli pracovním
úvazku. Kdybych ve své službě sledo-
val zistné úmysly, šidil bych sám sebe
o radost z toho, co činí náš vznešený
Pán.

2. Ani v minulosti, ani ve vánočním
přání, ani ve zmíněném článku v ča-
sopise Idea nevystupuji proti naší cír-
kvi, ale proti partnerství s církví, která
připouští žehnání párům stejného po-
hlaví v jejich hříšném způsobu života
a duchovní službu praktikujících ho-
mosexuálů a lesbiček. O ocenění mé
služby lidmi nestojím. Je na Vás, zda
si více ceníte těch, kteří v minulosti
spolupracovali se Státní tajnou bez-
pečností na likvidaci církve, nebo
v době svobody neodpovědně naklá-
dali s lidským potenciálem a církev-
ním majetkem, než těch, kteří
pracovali v dobré víře a varovali před
zradou, herezí a marnivostí, a stále va-
rují. Co si kdo cení, k tomu směřuje.

Divím se, že za „poškození dobrého
jména církve“ považujete odmítání
partnerství s církví, která ordinuje
homosexuály, když apoštol nás dů-
razně varuje: „*Nepodílejte se na ne-
užitečných skutcích tmy, naopak je
nazývejte pravým jménem*“ (Ef 5,11).
Pokud myslíte, že zastávat herezi,
která v dvoutisícileté teologii církve
neměla obdoby, je dobré, a já zmiňuji
církevní hodnostáře, kteří tento postoj
prezentovali na posledním synodu
ústně i písemně, pak poškozují své
jméno, a ne Vaše jména, natož jméno
církve. Pokud ovšem si nejste jisti, že

Váš postoj je správný, pak jedněte
podle svého svědomí a neházejte
špínu na druhého.

Zdá-li se Vám porovnání této hereze
s rakovinou jako nepřiměřené, připo-
menu raději slova Pána Ježíše Krista:
*„Kdo by svedl k hříchu jednoho
z těchto nepatrných, kteří ve mne věří,
pro toho by bylo lépe, aby mu pověsili
na krk mlýnský kámen a potopili ho do
mořské hlubiny. Běda světu, že svádí
k hříchu! Svody sice nutně přicházejí,
ale běda tomu, skrze koho přijdou...“*
(Mt 18,6nn).

3. Pokud jde o povolání pracovníků
do služby vysluhování Večeře Páně,
kterého se týká můj článek v časopise
Idea, své stanovisko opírám na Písmu
svatém a luterském reformačním
učení. Předpisy naší církve upravuje
každý synod, kdežto Písmo se nemění
a konfese taktéž má být pro nás v us-
nášení závazná. Nutno dbát, abychom
naše předpisy nestavěli nad Písmo
a nedusili tak život církve. Jsem pře-
svědčen, že je nejen lepší, ale i jedině
přijatelné pověřovat službou v církvi
bratry, kteří osvědčili svou víru jak v ži-
votě, tak i v dosavadní službě, a byli
k tomu odborně připraveni aprobava-
nými učiteli, kteří se drží luterského
učení, než uznávat ordinaci těch, kteří
se chlubí hříšným způsobem života
nebo neuznávají základní články křes-
ťanské víry.

Příčinou krize v církvích nebývá
pravda, ale hřích a lhovost vůči
němu.

S úctou zdraví

Stanislav Piętak

Psáno ve Smilovicích dne 9.2.2015

Rozdílné pohledy na církev

Je docela možné, že jste se v diskuzi o církvi dostali s někým do názorové rozepře. Snažili jste se vše vysvětlit a pochopit, ale více méně marně. Jak je možné, že se dva lidé z jedné církve nebo sboru mohou tak lišit ve svém pohledu na církev?

Z mnoha osobních rozhovorů i zkušeností jsem vyzoroval, že věřící lidé, včetně nás ze SCEAV, přemýšlí o církvi nejméně třemi různými způsoby. Přemýšlení je základem našeho života a odlišuje nás od ostatního stvoření. S lidmi, kteří o věcech přemýšlejí, není tak lehké manipulovat a je přirozené, že si jich vážíte. To, že přemýšlíme o církvi, není problém, spíše je to naše výsada a Boží dar!

„O tom přemýšlej, v tom zůstávej, a všichni uvidí, jak rosteš.“ (1 Tm 5,15)

Tři pohledy na církev

Názory na církev nemusí být vždy tak vyhraněné, ale někdo chápe církev z pohledu místního sboru. Někdo jiný ji má za instituci a pro jiné je církvi vztah s Kristem. Máme zde tři rozdílné názory na církev:

- z pohledu místního sboru,
- z pohledu církevní instituce,
- z pohledu osoby a díla Ježíše Krista.

Netroufám si nijak pronikat do myšlení a přesvědčení lidí. Přesto se pokusím trochu popsat tyto rozdíly. Přemýšlení o církvi z pohledu **místního sboru** je neblíží asi většině věřících. Jsou členy sboru, mají zde vztahy s věřícími lidmi i svou službu. Sbor je pro ně „církev v praxi“. Jejich křesťanství se

utváří pod vlivem určité zbožnosti a řádu. Díky sboru se mohou zapojit do života církve i různých křesťanských aktivit.

Další skupinou jsou věřící, kteří přemýšlí o církvi **z pohledu instituce**. K nim často patří zaměstnanci církve, ale i někteří řadoví členové. Pro ně je církev především duchovní služba (práce) s určitým společenským postavením. Církev se řídí církevními řády, učením a těmi, kdo stojí v čele církve. Církev chápou jako instituci, která má své místo ve společnosti, a povinností věřících je dbát na všechna doporučení a nařízení církevních představitelů. Role vůdců a tradice je pro instituční církev velmi důležitá. Církev a křesťanství si tito lidé spojují s identitou jejich denominace.

Jiní věřící přemýšlí o církvi především **z pohledu osoby a díla Ježíše Krista**. Pro tyto věřící je důležitý právě Kristus, Pán církve a nový život, který on dává. Tito křesťané si více všímají duchovní stránky. Často přemýšlí o Bohu a o tom, jak Ježíše Krista následovat i v dnešní době. Církev a křesťanství je pro ně především každodenní příležitost, jak žít v Kristu novým životem. Věří, že jsou církvi vždy a všude.

Základní cíl křesťana

Může se stát, že naše subjektivní zkušenost ve vnímání církve nás utváří natolik, že po určité době začínáme subjektivní pohledy vnímat jako pravdu objektivní. Jsme přesvědčeni o tom, že je to skutečnost. Proto jsou názory na církev i samotná církevní praxe tak rozdílné! Rozdělení v církvi však působí především pýcha a hřích, který u věřících lidí můžeme nazvat „duchovní pýchou“.

Místní církve (denominace) včetně naší SCEAV prochází různými problémy

a zápasy. Jsou zde patrná období probuzení i období duchovního úpadku. Je zajímavé, že se historie opakuje zejména v tom, že obecný úpadek církve je spojen s přílišným zaměřením na instituci. Duchovní probuzení v církvi se vždy projeví jako důsledek poznání osoby a díla Ježíše Krista! Při čtení Bible vidíme, že její pohled na církev se týká jen dvou ze tří zmíněných. Církevní instituce se projevila až v pozdější době. Naprostá většina textů Písma (evangelia i epištoly) klade důraz na osobu a dílo Ježíše Krista! Jsou zde pasáže o praktickém působení církve – věřících, a jen malé zmínky o nějaké formě uspořádání církve.

Nikdo neměl v církvi větší úkol a poslání než Ježíš Kristus. Jeho cílem však nikdy nebyla samotná služba a její úspěšné dokončení, ale pouze jeho Otec – Bůh! S Ním udržoval Ježíš svůj vztah a na Něj byl cele zaměřen. Stejně tak pro apoštola Pavla a další učedníky nebylo cílem založit dobrou církevní organizaci. Jediným cílem se jim stal Ježíš Kristus – Bůh! Když je od samého počátku křesťanství pro křesťany a církev jasně daný cíl, proč by měli mít dnešní křesťané nějaký jiný cíl?

Proč je přemýšlení o církvi důležité?

Když o ní nepřemýšlíme, pak neporozumíme spoustě důležitých a potřebných věcí! Lidé s námi mohou snadněji manipulovat, protože sami v tom nebudeme mít jasno.

Ve vztahu k místní církvi si můžeme vytvořit potřebné pořadí. Od nejdůležitějšího k tomu méně důležitému. Tyto hodnoty můžeme vyjádřit takto:

1. Zaměření na Hospodina Boha Bible – život a dílo Ježíše Krista. „Uvidíme“ Ježíše a tím poroste naše víra.

2. Služba a zbožnost v praxi. Lidé uvidí Boží lásku a dobrotu v životě obyčejného člověka.
3. Vnější a viditelné oblasti (sbor a příslušnost k místní církvi).

I v dnešní době potřebujeme především Boží milost při uplatňování svého křesťanství v praxi. Můžeme si být naprosto jistí, že nikdo a nic Boží církve v jejím růstu nezastaví! Vždyť její Pán řekl „Postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“

Petr Unucka

Jak cedr Libanu

„Rozkwitnie się sprawiedliwy jako palma, a rozmnoży się jako drzewo cedrowe w Libanie.” (Ps 92, 13)

Liban jest wymieniony w Biblii ponad trzy sta razy. Jest symbolem piękna, dumy i pomyślności. Pismo często nawiązuje do wspaniałej woni drzew Libanu i ogrodów pokrywających wzgórze.

Psalm 92 pokazuje piękną analogię między prawdziwym wierzącym a cedrem Libanu.

Po pierwsze, cedr jest drzewem wiecznie zielonym. Jest ciągle świeży poprzez zmieniające się pory roku. Tak samo jest z wierzącym, który otrzymał przelewające się życie Chrystusa. Jego wiara i radość są świeże, ponieważ Pan pielęgnuje go i troszczy się o niego.

Po drugie, cedry rosną na dużych wysokościach i kierują swoje gałęzie ku niebu. Tak samo jest z wierzącym, który jest powołany, by żyć na wyższym tere-

nie i kierować swoje myśli i uczucia ku niebu. On otwiera swoją duszę na niebo przez uwielbianie i prośby. Potem z kolei on sam staje się błogosławieństwem dla innych.

Po trzecie, cedr jest głęboko zakoznieniony i może żyć tysiące lat. Tak też jest z wierzącym, który stoi na Skale Wieków i otrzymał życie wieczne od Chrystusa.

Po czwarte, cedr wydziela wspaniałe zapachy i jego drewno jest bardzo drogocenne. Podobnie jest z křesćijaninem, který został nabytý za bardzo wielkú cenú i z lásky wprowadzony do rodiny Boga. Díky temu jest on posláný, by roznosić woň Chrystusa i býť otwartým listem mítości, wiary i nadzieji dla wszystkich narodów tej zemi.

Nazi Abi-Haszem, tl. A. Gandecki

Aktuality ze světa

Svět. Podle „Global Scripture Access Report“ je úplné vydání Bible už v 542 jazycích. Nový zákon je k dispozici v dalších 1624 řečech. Kratší části Bible jsou přeloženy do dalších 1020 jazyků.

Německo. Počátkem roku vzbudilo pozornost kázání evangelického faráře Olafa Latzela z Brém. V kázání uvedl, že relativizace křesťanství a směšování náboženství je srovnatelné s uctíváním Baala a Ašéry ve starověkém Izraeli. Je jen jediný pravý Bůh, který je zjeven v Písmu, a všechna ostatní náboženství, ať islám či hinduismus, ho neznají. Spasení je možné jedině skrze víru v Ježíše. Vedení evangelické církve v Brémách se od pastora ihned distancovalo

z obavy před ohrožením mezináboženského dialogu a ekumenického hnutí; hrozilo dokonce pastorovi sankcemi, naštěstí je evangelická církev v Brémách výjimečně silnou pozicí jednotlivých sborů v rámci církve. Protože se sbor jednoznačně za svého pastora postavil, nebyl disciplinárně postižen. Byl však vláčen v médiích a obviňován z fundamentalismu, netolerance a nenávisti. Na druhou stranu si záznam kázání stáhly z internetu desetitisíce osob a účast na bohoslužbách ve sboru pastora Latzela se zvýšila.

Polsko. Novým biskupem Vratislavské diecéze Evangelicko-augsburské církve se stal Waldemar Pytel. Pochází z Těšínska, od roku 1986 působil ve svídnické farnosti.

Finsko. Konzistoř v Turku vyloučila z církve 5 pastorů, kteří slouží ve sborech konzervativního uskupení zvaného „Misijní diecéze“. Tváří v tvář kvapem postupujícímu zkažení luterských církví ve Skandinávii, se utvořily podobná uskupení jako je „Misijní diecéze“, která chtěla sloužit jako „vnitřní misie“ v těchto církvích, avšak oficiální vedení liberálních luterských církví je z církví vyobcovává.

CR. Dne 16. dubna zemřel bývalý předseda vlády Stanislav Gross. Rok před smrtí se veřejně omluvil všem, které v politice zklamal, a dále uvedl: „Po odchodu z politiky jsem zažil několik úžasných věcí, v osobním životě jsem měl možnost si hodně narovnat vztahy doma a v duchovním životě jsem taky prošel nějakým vývojem, přijal jsem Krista. Žiju takovým daleko vnitřně svobodnějším životem.“

Ázerbájdžán. V nákladu 250 výtisků byl vydán historicky první luterský zpěvník v ázerbájdžánštině. Bude sloužit věřícím ve sboru v Baku.

Německo. – Svět. Ve věku 93 let zemřel v Lübecku Philip Potter, jenž sloužil v letech 1972-1984 jako generální tajemník Světové rady církví. Potter se narodil na ostrově Dominika v konfesně smíšené rodině. Stal se kazatelem u metodistů a angažoval se nejprve v křesťanském studentském hnutí a následně v činnosti SRC.

Polsko. V květnu se ve Varšavě uskutečnila konference věnovaná problematice ordinace žen v evangelické církvi. Evangelická církev v Polsku ženy dosud neordinuje, avšak má příští rok na synodu zvážit změnu v této oblasti.

Německo. – Svět. Ve Wittenbergu se v květnu uskutečnilo setkání zástupců konzervativních luteránů ze 41 zemí. Tématem setkání bylo „Slavit reformaci správně: připomínat, činit pokání a radovat se“. Konferenci organizovaly společně Světová luterská rada (konzervativní alternativa ke Světové luterské federaci), Samostatná evangelická církev v Německu a Luterská

církev Missourské synody. Součástí setkání bylo otevření Mezinárodního luterského centra v budově někdejší latinské školy ve Wittenbergu. Jeden z účastníků konference Wakseyoum Idosa, předseda Etiopské evangelické církve Mekane Yesus, pro média uvedl: „Poselství reformace světu v kontextu dnešní doby je, že potřebujeme být věrní Božímu Slovu, když sloužíme Božímu lidu.“ Na setkání také sdílel zkušenost své církve, která zrušila partnerství s některými liberálními západními luterskými církvemi, což pro ni znamenalo značný propad v příjmech, avšak svého rozhodnutí naprosto nelituje.

Švédsko. Novým biskupem diecéze Vesteras v evangelické církvi byl zvolen Mikael Mogren (*1969). Nový biskup žije v „manželství“ s jiným mužem. Mezi své priority ve funkci biskupa řadí lidská práva, přistěhovalectví, mezináboženský dialog a životní prostředí. Úřadu by se měl ujmout v září.

Rusko. Evangelíci ve městě Kaluga v centrálním Rusku se stali opakovaně terčem útoků. Naposledy vandalové poničili jejich kostel. Místní evangelický farář je aktivní i v občanských záležitostech města, dostal několik výhružek smrtí a bylo mu zapáleno auto.

ČR. V červnu se stal děkanem Evangelické teologické fakulty Jiří Mrázek (*1960), odborně zaměřený na výzkum Nového zákona.

Polsko. Ve dnech 4. – 12. 7. 2015 se uskuteční Evangelizační týden v Dziegielowě. Odpolední evangelizace povede pastor Wade Burleson z Oklahomy (USA).

Německo. Konzervativní evangelíci kritizovali vedení Kirchentagu, který se má konat v červenci ve Stuttgartu. Vedení Kirchentagu totiž odmítlo poskytnout prostor mesiánským židům, neboť podle jejich názoru misíí mezi židy maří mezináboženský dialog mezi křesťanstvím a judaismem.

Turecko. – Svět. Po mnoha staletích by se měl v roce 2016 sejít celosvětový sněm pravoslavných církví. V současnosti je na světě 14 autokefálních (nezávislých) církví; jednou z nich je Pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku. Koncil by se měl konat v Istanbulu, kde sídlí ekumenický patriarcha. Naposledy se podobný sněm sešel roku 787.

Daniel Spratek

Literární hlídka

Jeden z nejčtenějších křesťanských autorů současnosti Timothy Keller vydal knihu „*Preaching. Communicating Faith in a Skeptical Age.*“ Má být pomocí všem, ať už kazatelům nebo

laikům v komunikování evangelia současnému světu.

Lutherova společnost v Praze vydala publikaci „**95. výpovědí Dr. Martina Luthera. Malý spis – velké zmeny.**“ Publikace obsahuje překlad Lutherových 95 tezí a tři studie věnované těmto tezím.

V rámci série publikací sv. Tomáše Akvinského, vydávaných nakladatelstvím Krystal, vyšla kniha nazvaná „**Otázky o ctnostech II. Láska a naděje.**“

Univerzita Palackého v Olomouci vydala studii „**Mesiánští židé a Mesiáš v kontextu současné židovské rozpravy o Ježíši z Nazareta**“; jejím autorem je Alvaro Grammatica, biskupský vikář plzeňské diecéze.

Aktuality z KS

Setkání před synodem. Dne 15. 5. se z iniciativy předsednictva synodu konalo setkání zástupců vedení KS a vedení SCEAV ohledně partnerství SCEAV s církví v Braunschweigu. Přítomní prezentovali své názory; ke shodě nedošlo.

Pobyty seniorů. Ve dnech 4. – 6. června 2015 se na Karmelu uskutečnil pobyt seniorů věnovaný tématu misie. Pobyt seniorů na chatě Pod lípou je naplánován od 30. 8. do 4. 9. 2015; bližší informace podává br. V. Hrachovec.

OKO. Ve dnech 5. – 7. 6. se v Albrechticích uskutečnila tradiční akce „OKO“.

Festival dechovek se letos uskutečnil 14. června 2015; místem konání festivalu bylo letní kino v Orlové. Slovem posloužil pastor J. Chodura.

XcamP 2015. Tématem XcamPu bude pilátovská otázka: „Co je pravda?“ Organizátoři chtějí při tvorbě témat také volně navázat na odkaz Mistra Jana Husa, od jehož smrti uplyne krátce před započítáním XcamPu 600 let. Evangelistou bude pastor Jan Fojcik z Návsi, dopolední přednášky proslaví Lutz Scheufler z Německa. V rámci večerních programů se můžete těšit na Gruppu CME z Polska, svědectví bratra Amira z Íránu, Kalwiche, Leroy Johnsona, divadlo Viti Marčíka aj.

BŠP. V rámci chystaného ročníku 2015/2016 by měly zaznít přednášky z cyklu „Kristus v Pěti knihách Mojžišových“ a přednášky o praktických otázkách spojených s různými životními oblastmi, vyžadujícími pastorační pomoc.

„Dálničnící“ zamýšlení

V pondělí minulého týdne jsem podnikl tradiční, ale v tomto dni velice strastiplnou cestu z Brna do Českých Budějovic. Nebyla to jízda. Byl to příběh mnohahodinového čekání v různých kolonách aut. Všechny původní plány jsem musel přehodnotit. V podstatě jsem odpoledne tohoto dne už nic nestihl. Měl jsem však dostatek času sáhnout po německé IDEE SPECTRUM, kterou jsem před časem dostal, v níž mě zaujala reakce na článek, která měla nadpis „Kritika oslabuje církev“. A našel jsem i odkaz na původní článek, ve kterém autor, emeritní farář, řeší podobné věci jako my v naší SCEAV. Zamýšlí se nad tím, zda za pokles počtu členů církve nenese zodpovědnost liberální teologie včetně církevní benevolence vůči „cír-

kevní homosexualitě“ a dalším etickým otázkám.

Snad by stálo za to teď po synodu naší církve klidně a bez emocí udělat „inventuru“ našich postojů v této oblasti.

1. Homosexualita (a zde máme na mysli praktikovaný **homosexuální životní styl**, nikoliv homosexuální **orientaci jako takovou**) **není větším hříchem než jiné.** Snad žádný teolog by si nedovolil tvrdit něco jiného.
2. Je sice pravda, že v různých dobách a na různých místech byli lidé jinak citliví na konkrétní hříchy (kupříkladu vynášení věcí „z werku“ anebo dřívější odchody z práce nebyly před časem vnímány jako hřích krádeže),
3. ale možnost (byť teoretická a třeba i neprovedená) žehnat homosexuálním párům anebo pověřovat službou homosexuální faráře a farářky s možností zřídit si farářskou domácnost z osob stejného pohlaví hlásá, že v tomto případě nejde o hřích, ale o křesťansky přijatelnou alternativu.
4. Alternativu, které je možno „požehnat“ čili v moci klíčů říct: „Je to O.K.“ „Nemáš hřích.“ Ale naopak: „Jsi v Bohem požehnaném svazku. Já ti pro tento způsob života žehnám.“
5. Bible sice říká: „Ne“. Bůh Bible jasně sděluje: „Mám s tím problém.“ Ale církev tvrdí: „Žádný problém tady nevidím. Já této alternativě žehnám.“
6. V tomto kontextu by bylo asi nemyslitelné, kdyby někdo přišel za farářem a chtěl požehnání třeba pro svoje krádeže,
7. kdyby si přišel někdo pro požehnání pro obžerství, opilství, podvody ... pro „alternativní životní styl“.
8. Je asi nemyslitelné, že by církev udělovala požehnání pro život v cizoložství (coby alternativu).

9. Je zásadní rozdíl mezi tím, když ve sboru máme lidi, kteří **bojují s hříchem**, a tím, když někdo **hříchu žehná**.

10. To však neznamená, že tyto lidi máme ostrakizovat a nějak vylučovat ze společnosti. Jeden z mých obchodních partnerů byl homosexuál. Nikterak to neovlivnilo naše lidské kontakty. Tento můj zákazník zemřel, ale já jsem do dnešního dne v kontaktu s jeho homosexuálním životním partnerem.

11. Stalo se v minulém roce na táboře dorostu: Po prohlídce jednoho barokního skvostu, kláštera a jeho okolí jsem dostal překvapivou otázku. Vlastně ani nevím, co tento dotaz vyprovokovalo: „...a oni nemají Bibli?“ Jednalo se o lidi, kteří vyzdobili sakrální prostor v souladu se svým vnímáním náboženství.

Odpověděl jsem: „Mají.“

Zase otázka: „Ale jinou, než máme my...?“

Odpověď: „V podstatě mají stejnou Bibli jako my.“

Otázka, kterou se dalo očekávat: „A proč jsou tady věci, které jsou v rozporu s Bibli?“

Těžká odpověď. Co mám říct? Že někteří, kteří čtou v Bibli „nebudeš“, slyší „budeš“ a naopak ...

Jsem zvědav, jak budeme mladým za čas odpovídat.

„V luterských církvích nemají Bibli?“

„Mají.“

„A stejnou jako my?“

„Stejnou.“

„A tedy proč...?“

„Protože někteří sice čtou v Bibli „nebudeš“, ale oni slyší „budeš“. A ještě svým nebiblickým postojům pozehnám.“

Mám před sebou časopis, kde článek nese nadpis: „Disent je nejvyšší formou vlastenectví.“ Věřte mi, že občas je nejvyšším projevem lásky k církvi kritika. A kritika církev neoslabuje. Církev oslabuje ...

Zbyszek Kaleta

Časopis „Idea“ je určen pro vnitřní potřebu
Křesťanského Společenství-Społeczności Chrześcijańskiej při SCEAV.

Redakce časopisu: Vedoucí redaktor: Štěpán Ruckí.

Redakční rada: Milan Pecka, Jan Ruckí, Urszula Szymeczek,
Daniel Spratek, Zbyszek Kaleta, Lukáš Borski, Martin Tomala.

Kontaktní adresa: Idea c/o MUDr. Štěpán Ruckí, CSc.,
Oldřichovice 544, 739 61 Třinec 1, tel.: 558 348 011,
email: stepan.rucki@seznam.cz.

viz také webová stránka: <http://www.ks-sch.cz/idea>

Co je pravda?

hledaj pravdy • slyš pravdu
• uč se pravdě • miluj pravdu
• prav pravdu • drž pravdu
• braň pravdy
Jan Hus

18. – 25. 7. 2015
XCAMP

www.xcamp.cz

SPONZOŘI:

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

